

37A Su sõime juures seisان ma

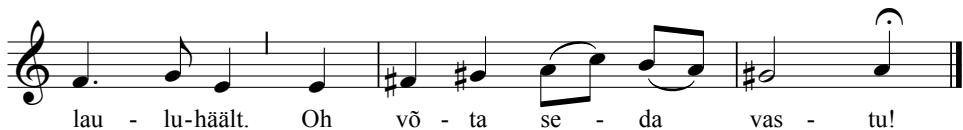
37A

Su sõi - me juu - res sei - san ma, oh Jee-sus, mi - nu e - lu!
Mis en - ne mul - le and - sid Sa, nüüd ta - han an - da Sul - le;

ma an - nan i - hu, hin - ge, meelt ja sü - dant, pal - vet

lau - lu-häält. Oh vō - ta se - da vas - tu!

2. Veel enne, kui ma sündisin,
siis sündisid sa mulle,
ja enne, kui Sind otsisin,
mind võtsid oma sülle.
Kui ma ei olnud loodud veel,
ju valmistas Su helde meel
mu osa taevariigis.

4. Ei enda pärast tulnud Sa,
mu Jeesus, siia ilma.
Mind, vaest, Sa tulid aitama
ja võitma minu surma.
Rist raske koormas, röhhus Sind,
et taeva rööm kord ootaks mind.
Kuis suudaksin Sind kiita!

3. Mul oli pime surmaöö,
siis said Sa päevaks mulle;
ning valgeks muutsid minu tee,
töid lootust, röömu jälle.
Suur elupäike oled Sa,
kes usu süütad põlema!
Kui kaunis on su paiste!

5. Sind vaatan suure röömuga,
ei tüdine Sind nähes;
muud midagi ei taha ma,
ei väsi seda tehes.
Oh oleks mere sarnane
mu süda, sügav, lai kui see,
et Sind võiks vastu võtta!

Vits: "Ich stehe an deiner Krippen hier"

Johann Sebastian Bach, 1685-1750.

Sõnad: Paul Gerhardt (1653), 1607-1676.